

muligt. En af de største Banffeligheder ved Lovens Behandling var det jo at afgjøre, hvor stort et Beløb de enkelte Dele af Riget skulde udrede. Det var maaskee Banffeligheden ved at finde Noget, der i den Henseende var aldeles tilfredsstillende, som gjorde, at man var saa betenkelig ved at give Slip paa Hartkornsbefattningen, idet man troede i denne dog ialtsald at have Noget, der kunde bøde paa de Uligheder, der muligens vilde fremkomme ved at benytte en reen Indkomststat. Det viser sig imidlertid nu, at Stemningen i den Henseende noget har forandret sig, idetmindste ere Utrinjerne hidtil gaaede i Retning af, at det vilde være rettest at opgive Hartkornsbefattningen efter § 1. Jeg kan naturligviis ikke Andet end være enig deri, eftersom jeg ifjor bestræbte mig for allerede da at gjøre dette Princip gjældende. Jeg troer ogsaa, at de fleste af de Grunde, der ere blevne anførte, navnlig af et æret Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fonnesbeck), og som allerede ifjor traadte frem, nu ere blevne bekræftede ved Erfaringen, og der er kommen een Ting til, som man maaskee dengang ikke saa nøie oversoe, nemlig de flere formelle Banffeligheder, som Benyttelsen paa eengang af Hartkorn- og Indkomstbefattningen har medført; men om man ogsaa nu fjerner denne Ulempe, saa bliver der dog vistnok flere Spørgsmaal tilbage, som bør underkastes en nøjagtig Drøftelse med Hensyn til Fordeligheden af Indkomstskatten paa de enkelte Dele af Riget, thi jeg idetmindste gaaer ikke ud fra, at den Deling, der var foreslaet ifjor, som nemlig var, at Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, hver for sig, skulde udrede en vis Sum, skulde være den rigtige, men antager, at man nu maatte kunne komme til et rigtigere Resultat i den Henseende. Det var jo tildeels i det Siemød at faae Materiale til en saadan rigtig Overstuelighed af Forholdene, at Bestemmelsen i Lovens § 19 blev indført om, at der af Sogneforstanderskaberne og Ligningskommissionerne skulde gjøres Indberetning til Amtmanden om Udsaldet af Ligningen efter visse Schemata,

der vare foreskrevne af Indrengsministeriet. Jeg skulde nu meget have ønsket, at disse Indberetninger havde været samlede i Indrengsministeriet, og at de muligens der allerede havde været undergivne nogen Bearbejdelse; thi jeg antager, at man ved Hjælp af dem vilde kunne komme til at bedømme Tilstanden i det Hele taget langt grundigere, end man ifjor var istand til, naaget der ganske vist herved vil være den væsentlige Ulempe, at der formodentlig paa mange Steder i Byland ikke har fundet nogen Ligning til Krigsstat Sted; men alligevel maa det anses som et høist ønskeligt Materiale, som man maatte bede den ærede Indrengsminister om, at ville være belavet paa at fremskaffe, forsaavidt dette ikke allerede skulde være skeet. Ved denne Bestemmelse i § 19 var det tænkt, at man skulde kunne afhjælpe de Urigtigheder, som det her er oplyst ved Exempler have fundet Sted, idet man paa enkelte Steder har ansat Indtægten af Landeindbomme saa lavt, at den langt fra blev sat lige med Indtægten af lignende Giendomme paa andre Steder i Landet. Det lader imidlertid til, at denne Bestemmelse, hvorved der blev givet Amtmændene Myndighed til at gjøre opmærksom paa Urigtigheder ved Ansættelsen, ikke har været virksom nok, og at man i den Henseende bør være betænkt paa at sætte virksommere Midler til Raadighed, navnlig, som ogsaa her er blevet omtalt, en Appel fra flere Skatteherers Side, muligens ogsaa ved Forfrister i Veiledningen eller i selve Loven. Det er unægtelig meget paafaldende, at saa store Uligheder have fundet Sted. Loven gif ud fra, at der skulde være en Beskatning af omtrent 3 Procent, men ikke bestomindre have vi seet det Særlyd, at medens man i Kjøbenhavn har maattet udrede 3 $\frac{1}{4}$ Procent, have de allernærmeste Sogne ved Kjøbenhavn neppe svaret mere end $\frac{1}{2}$ eller maaskee 1 Procent. Dette turde muligens være en Antydning af, at Kjøbenhavn er bleven stærkere bebyrdet, end det i Forhold til de øvrige Dele burde. Dette er en Mening, som allerede ifjor var tilstede hos Mange, hvilken man imidler-